

Möt demonerna i Gubbängen

Teater

TILL DAMASKUS MED SPÖKTÅGET

Moment:teater, Gubbängen
 TEXT: AUGUST STRINDBERG
 REGI: ANDREAS BOONSTRA
 SCENOGRAFI: ÅSA BERGLUND
 MUSIK: SIMON STEENSLAND
 MEDV: PONTUS STENSHÄLL, LOTTA ÖSTLIN STENSHÄLL, JOAKIM STENSHÄLL, THERESE STENSHÄLL

Moment:teater är en förortsbase-rad teatergrupp som vågar sig på att vända förväntningar och konventioner ut-och-in. Till den helg då USA firar Halloween har man premiär på en spökversion av Strindbergsdramat "Till Damaskus" som man möblerat med spindelväv, skelett och häxhattar på ett förträffligt ironiskt sätt. Här handlar det ju om att möta sina demoner, sig själv, och en hel rad onda familjeandar. Vandringsdramat blir en mycket tillbakalutad skräckfars som spelas på bullrig Blekingedialekt med komisk genialitet.

Regissören Andreas Boonstra har ägnat sitt unga liv åt att slå sönder teatrala klichéer och förutsägbara formspråk, så också denna gång. Iscensättningen börjar med en axelryckning, en låg-

mäld vardagston men förvandlas till hysteriskt féeri och drömspel ridet av maran.

Iscensättningen domineras av två huvudaccenter: scenografin och familjen Stenshäll ur vilken fyra medlemmar spelar samtliga roller.

Scenbilden består av en modell vid sidan av scenen som liknar en Märklinbana eller en spöktågstunnel. En liten kamera blir förd runt på en räls - möjligen inspirerad av repliken "Följ spåret!". Var scen är en station, detaljerat utförd. Kameraperspektivet projiceras på en fond på scenen: gathörnet, läkarhuset, hotellrummet, köket, rosenkammaren. Det är mycket skickligt gjort och själva skjutandet av kameran interfereras inom handlingen. Tanken går till Peter Dahl och det låtsasland han styr. Konst är lek, utan tvekan.

Familjen Stenshäll har lagt beslag på detta drama om balansen mellan hybris och självförakt. Pontus Stenshäll gör huvudrollen Vandraren/författaren som möter Damen - läs Frida Uhl. Spegelrollen Tiggaren spelas av brodern Joakim, vanligen dramaturg på Riksteatern. Damen tolkas av dennes hustru, Lotta Östlin Stenshäll.

Lotta Östlin Stenshäll, Pontus Stenshäll och Joakim Stenshäll.

FOTO: PETRA HELLBERG

Therese Stenshäll tar på sig System - vilket hon är till bröderna - samt modern med mera. Så blir uppsättningen verkligen också ett drama om familjehemligheter, skuggor och gamla oförrätter. Hela klanen Stenshäll agerar med stor utlevelsefylld bravur, om man så geggat med gröt eller elakt imiterar Ulf Lundell.

Boonstra gör om det strindbergska kvasiandliga till en nutida spökkomedi om att hitta sig själv. All Halloween-skräck och alla Buttericksattiraljer är en elak

kommentar till en samtid som luras att ta efter vad som helst.

Scenen vid havet är omgjord till husvagnsemester med lådvin men ändå följer Boonstra texten hyggligt troget. Sökandet efter en existentiell mening står sida vid sida med vild ironi.

Simon Steensland har skrivit musik till denna vandring genom kärlek, livslögner och svek av en man som letar efter vad livet vill just honom men inser att han får veta själv. "Till Damaskus" är

Strindberg som absurd rock'n'roll fylld av utvecklingar och roliga barnsligheter. Genom skrattet kan man plötsligt acceptera det enorma anspråket hos Strindberg, och låta dess tyngd skära hjärtat till bitar. En man brottas med sina demoner och leker med sina tåg. Antingen blir man fräls eller förbannad av Boonstras formexperiment - själv hör jag till den första kategorin. Till Gubbängen!

LARS RING

08-13 56 09, lars.ring@svt.se